

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ad 1) Udvidelse af adgangen for pensionister, der modtager boligydelseslån, til at konvertere foranstående lån.

I 1992 blev der ydet boligydelseslån til 6.300 husstande. Det skønnes groft, at der ialt er udestående boligydelseslån til ca. 10.000 pensionisthusstande.

Hovedparten af disse pensionisthusstande har antagelig ingen eller kun små lån, hvorfor der ikke kan opnås nogen fordel ved konvertering. Ud af de husstande, der kan opnå en fordel ved konvertering, vil det endvidere kun være en del, der har opnået boligydelseslån, hvor sikkerheden er tæt på 130 pct. af ejendomsværdien. Dette skyldes bl.a., at der er blevet betalt afdrag på lånet fra tinglysningen af det nuværende lån til konverteringstidspunktet. Det skønnes derfor, at forslaget kun vil få betydning for et par tusinde husstande.

Konverteringen vil medføre en forøgelse af lånet med låneomkostningerne. Omkostningerne ved låneomlægningen er typisk 3-5 pct. af det indfrielede låns kursværdi.

Et evt. kurstab på det nye lån vil endvidere repræsentere en formindskelse af sikkerheden for de efterstående panthavere.

Til gengæld vil ydelsen blive lavere, hvilket betyder bedre sikkerhed for efterstående panthavere, herunder kommunen.

Sammenfattende vil forslaget altså betyde en lille reduktion af sikkerhedsgrundlaget for boligydelseslånene hos et par tusinde pensionister. Disse husstande vil dog samtidig få bedre mulighed for at tilbagebetale lånene, dels fordi deres økonomi forbedres ved konverteringen, dels fordi størrelsen af de fremtidige boligydelseslån reduceres - ligeledes pga. konverteringen.

På baggrund af ovenstående skønnes der ikke at være økonomiske konsekvenser for stat og kommuner ved denne del af lovændringen.

Ad 2) Tilpasning af boligstøtteovens basissatser vedrørende vandafgift.

Som nævnt ovenfor omfatter lejen, der ydes boligstøtte til, typisk også udgifter til vand, dvs. vandafgift og vandafledningsafgift. Knap 3 pct. af alle boligstøttemodtagere betaler udgifter til vand ud over lejen. Det er med udgangspunkt i disse boligstøttemodtagere, at loven foreslås ændres.

Vandafgiften fastsættes til 8 kr. pr. m² bruttoetageareal i 1994. Vandafgiften indeholder foruden vandforbruget pr. m² ligeledes den nye afgift på vandforbrug i forbindelse med »de grønne afgifter«.

Vandafledningsafgiften fastsættes til 11,50 kr. pr. m² bruttoetageareal i 1994.

Beregningsgrundlaget for afgiftsstørrelserne er bl.a. Dansk Vandteknisk Forenings statistik for 1991.

Der er foretaget en undersøgelse af de kommuner, der har boligstøttemodtagere, som modtager vandtillæg. Denne viser, at ca. halvdelen af modtagerne allerede i 1993 får et individuelt beløb for vandforbrug (inkl. vandafledningsafgift), der svarer til de faktiske udgifter i kommunen. For disse boligstøttemodtagere vil forslaget således ikke indebære merudgifter. Det gennemsnitligt fastsatte beløb i disse kommuner er noget højere end de foreslåede 19,50 kr.

For resten af boligstøttemodtagerne, der bor i de kommuner, der i 1993 ikke har fastsat et konkret beløb, men som har benyttet lovens sats på 4,50 kr., vil der blive tale om en merudgift, der kan skønnes til omkring 2 mill. kr. i 1994 og de følgende år. Merudgiften skønnes at udgøre 1,3 mill. kr. for staten og 0,7 mill. kr. for kommunerne. Merudgiften vil kunne afholdes indenfor Boligministeriets bevillinger til boligsikring og boligydelse.

Forslaget om at fastsætte et generelt tillæg for vandafledningsafgift vil betyde en mindre administrativ lettelse for kommunerne, idet forslaget for de fleste kommuners vedkommende indebærer, at der ikke vil være behov for at fastsætte individuelle tillæg. De øvrige forslag har ikke *administrative konsekvenser*.

Forslaget har ikke miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 6

Efter den gældende lovs § 10, stk. 3, 1. pkt., forhøjes lejen ved opgørelsen af boligudgiften med 4,50 kr. pr. m², hvis lejeren betaler for vandforbrug ud over lejen, idet de 4,50 kr. er fastsat på grundlag af den gennemsnitlige vandafgift på landsplan - det vil sige afgiften for det vand, der løber *ind* i boligen.

Den gældende lov indeholder derimod ikke en klar hjemmel til at forhøje lejen i de tilfælde, hvor udlejer og lejeren har aftalt, at lejeren også betaler for *vandafledningsafgift* ud over lejen. Boligministeriet har derfor tilkendegivet over for kommunerne, at de i disse tilfælde kan anvende hjemmelen i § 10, stk. 3, 2. pkt. (hvorefter kommunen kan fastsætte et andet beløb, hvis udgiften til vandforbrug i den pågældende kommune afviger fra de 4,50 kr. pr. m²) til at fastsætte et tillæg til lejen, svarende til udgifterne i den pågældende kommune for de samlede vandudgifter, det vil sige både vandafgiften og vandafledningsafgiften.